

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemno nedelje in praznike. — Inserati do 80 petit vrat à Din 2, do 100 vrat à Din 2.50, od 100 do 300 vrat à Din 3, večji inserati petit vrat à Din 4. — Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12. — za inozemstvo Din 25. — Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Kneževa ulica štev. 5
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 7 — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocanova ul. 2, telefon št. 130 — JESENIČE, Ob Kotovca 201; Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351

Razkosavanje češkoslovaške republike se nadaljuje:

Za Nemci Poljaki, za Poljaki sedaj še Madžari

Pod silo razmer in zunanjim pritiskom je moral češkoslovaška vlada sedaj pristati po načelu samoodločbe, ki ga velesile drugod nočejo upoštevati, še na odcepitev ozemja s poljsko odnosno madžarsko večino prebivalstva

PRAGA, 3. oktobra br. Po monakovski konferenci velesil, ki je sklenila rezervijo državnih meja češkoslovaške republike in odcepitev nemškega ozemlja, so se kakor volkovi vrgli na okrajeno in razkosano republiko še Poljaki in Madžari. Poljska vlada je v ultimativnih oblikah zahtevala takojšnjo odcepitev tješinskega okrožja, kjer je okrog 80.000 dospeljenih Poljakov. madžarska vlada pa je istočasno postavila zahtevo po odcepitvi madžarskih pokrajin. Pod pritiskom velesil in sprično položaju, v katerem se je našla ČSR, zapuščena in izdana od vseh, po monakovski konferenci, je češkoslovaška vlada v soboto sprejela poljske zahteve, obenem pa sporočila tudi madžarski vladi, da v načelu priznavata tudi madžarski narodni manjšinski pravico do samoodločbe. Zato predlagata, naj se osnuje mešana komisija, ki naj sestavi potrebne predloge za takojšnjo ureditev madžarskega problema v ČSR. Madžarska vlada je na to pristala in bo komisija imenovana še danes.

Poljske zahteve je ČSR sprejela v celoti. Včeraj so češkoslovaške oblasti izročile Poljakom Tješin z okolicom v okrožju 18 km, v nadaljnji desetih dneh pa bo predano Poljski vse sporno ozemlje v tješinskem okrožju.

Med tem se pospešeno nadaljuje evakuacija ozemlja, ki ga mora ČSR odstropiti Nemčiji. Zasedba prvega pasu na jugu republike je bila včeraj opoldne končana, popoldne pa so nemške čete že začele zasedati ozemlje drugega pasu

Danes se sestane spodnja zbornica Chamberlain mora računati z ostro kritiko njegove zunanje politike

London, 3. okt. br. Danes popoldne se sestane spodnja zbornica. Na seji bo najprvo podal ministrski predsednik Chamberlain ekspozo o monakovski konferenci in o rešitvi češkoslovaško-nemškega spora. Takoj nato bo bivši mornariški minister Duff Cooper, ki je v soboto podal ostavko, pojasnil razloge, ki so ga napotili, da je izstopil iz vlade. Nato bo sledila debata, ki bo trajala 2 do 3 dni. V debati bodo govorili vsi voditelji opozicije, pa tudi zastopniki konservativne stranke, med njimi zlasti bivši zunanjni minister Eden.

Današnji listi napovedujejo, da bo debata v spodnji zbornici zelo burna ter bo moral Chamberlain braniti svojo politiko ne samo pred kritiko opozicije, marveč tudi pred kritiko iz vrste konservativne stranke, kjer vedno bolj obsojo način, kako so v Monakovu rešili češkoslovaški problem.

V londonskih listih je danes objavilo 27 uglejnih osebnosti izjavo, v kateri ostru obsoajo politiko Chamberlaina. Med podpisniki sta med drugimi tudi lord Cecil in znani pisatelj H. G. Wells. V svoji izjavi naglašajo, da je moralna Češkoslovaška pristati na diktat monakovske konference zlasti pod pritiskom angleške vlade in Chamberlaina osebno. Chamberlain vodi politiko, ne da bi vprašal za mnenje parlamenta in ne da bi bila javnost pravilno poučena. Taka politika je nečastna za Anglico. Podpisniki pozivajo spodnjo zbornico, naj Chamberlainovo politiko odklopi in popravi, kar se še popraviti dà.

„Izdali smo malo, a junaški narod!“

London, 3. okt. br. Poslanec narodne dežavne stranke Harold Nicholson je včeraj govoril na velikem zborovanju v Manchestru, kjer je izjavil, da monakovski dogovor ne pomenja nobenega miru z gene-

Kakšne načrte ima g. Chamberlain Chamberlainovo pismo Daladieru — Kako si zamišlja preureditev Evrope

Pariz, 3. oktobra e. Predsednik angleške vlade Neville Chamberlain je postal predsedniku francoske vlade Daladieru naslednje sporočilo:

Po povratku v London želim, da vam izrazim, gospod predsednik, spoštovanje in priznanje za vašo podporo in sodelovanje v toku razburljivih dogodkov, kakor tudi občudovanje za hrabrost pri vodstvu odgovornega posla za vašo državo. Izziv, ki sva jo podpisala kancelar Hitler in jaz, sva bila soglasna v ugotovitvi, da bomo naša naroda družja za mir in prijateljstvo razvijanje vseh sporov, ki bi se pojavili. Francoski in angleški narod pa sta tako tesno povezana, da vem, da so ti občuti tudi občuti države, ki jih deli

na severu. Zasedba tega pasu bo danes končana.

V Berlinu pa zaseda mednarodna komisija, ki nadzira predajo določenega ozemlja Nemčiji in ki vodi priprave za plebiscit v mešanih pokrajinal. Komisija razpravlja tudi o gospodarskih vprašanjih, ki se se pojavila v zvezi z razkosanjem češkoslovaške republike.

Z bolestjo v srcu, a s stočnim mirom spreminja češkoslovaški narod ob dvajsetletnici svobodnega državnega življenja podiranje državne zgradbe, za katere je češkoslovaški narod toliko žrtval in ki je dolgih dvajset let kljubovala vsem viharjem ter napredovala, kakor nobena druga srednjeevropska država,

Tudi v teh najtežjih trenutkih češkoslovaški narod ne klone marveč se zgrinja v novo močno falango, da s skupnimi močmi zgradi novo, nacionalno enotnejšo državo.

BUDIMPESTA, 3. okt. br. Madžarska vlada je pristala na predlog češkoslovaške vlade glede sestave mešane komisije, ki naj sestavi predloge glede ureditev položaja madžarske narodne manjšine v ČSR. V odgovoru madžarska vlada ne stavlja več zahtev glede slovaškega ozemlja, ki je svoječasno pridal Madžarski in tudi več ne omenna Podkarpatske Rusije. Izgleda, da se bodo Madžari zadovoljili le z najbolj izrazito madžarskimi predeli v obmejnem ozemlju.

Chamberlain se bo sestal z Mussolinijem

London, 3. okt. br. Po pisanju angleških listov se bo min. predsednik Chamberlain v kratkem sestal z Mussolinijem, da ureniči angleško-italijanski pakt prijateljstva.

Italija forsira španski problem da bi čimprej prišlo do sporazuma z Anglijo

Rim, 3. okt. d. »Tribuna« in drugi italijanski listi izražajo upanje, da bo Chamberlain na enak način, kakor je z monakovskim izjavo otvoril pot k sodelovanju Anglije in Nemčije, v kratkem ratificiral in uresničil sporazum, ki je bil 15. aprila sklenjen med Italijo in Anglijo. V kolikor še predstavlja oviro špansko vprašanje, meni »Tribuna«, da bi se mogli ministrski predsedniki štirih velesil ponovno sestati in da bo monakovski sestanek predstavljal samo uvod celih vrst nadaljnjih koristnih sestankov, ki bi končno zagotovili evropsko ravnotežje in na ta način pospešili zaključitev sporazuma o španskem vprašanju.

»Piccolo« poudarja potrebo, da se Francija ravna po zgledu Anglije, ki je izrabila monakovski sestanek ter se brez odlaganja lotila ureditev svojih odnosov z Nemčijo, in se tako odzove pozivu bivšega francoskega pravosodnega ministra Levruja, da naj takoj prizna novi italijanski imperij in imenuje novega poslanika v Rimu, s čimer bi normalizirala svoje diplomatske odnose z Italijo. List izraža upanje, da bo šel Daladier po tej poti, ker se mu sedaj ponuja usodna prilika, da ustvari, kar je želel 1. 1933, ko je ob prilikli parafirjanju znanega paktu štirih zahteval v kategorični izjavi, naj Francija sklene poseben pakt z Italijo.

Chamberlain odklonil plemstvo

London, 3. okt. e. List »News of World« dozvona, da je včeraj kralj Jurij podelil Chamberlainu red hlačne podvezne. Ministrski predsednik je izjavil, da je globoko ginjen zaradi te manifestativne naklonjenosti suverenja, da pa odklanja z največjim spoštovanjem to najvišje angleško odlikovanje, združeno s plemstvom in raje ostane čisto preprost Neville Chamberlain.

Maršal Avarešcu umrl

Bukarešta, 3. okt. o. Stari maršal rumunske vojske in član kronskega sveta maršal Avarešcu je snoti umrl v Bukaresti.

Nemško potniško letalo izginilo

Frankfurt, 3. okt. e. Od včeraj pogrešajo nemško potniško letalo na progli Frankfurt-Milan, ki ni prišlo na svoj cilj. Domnevajo, da je moralno letalo morda zanimalo. V letalu so bili trije člani posadke in deset potnikov.

Bitka z arabskimi vstaši

Haifa, 3. okt. AA. (Havas). Včeraj po-

pa odpravo težkih bombarderjev, težke artiljerije in uporabo strupenih plinov

Delo mednarodnega odbora

Berlin, 3. okt. br. Mednarodni odbor je imel včeraj v Berlinu dve seji, na katerih je odobril poročilo vojaškega pod- odbora o izpravnosti 2, 3. in 4. odsekov sudetoskonjske ozemlja v ČSR. Razen tega je osnoval dva pododbora in sicer za ureditev gospodarskih in finančnih vprašanj ter za plebiscit in določitev no-

vej mej Češkoslovaške. Prihodnjo sejo bo imel mednarodni odbor danes.

Popolna demobilizacija v Angliji

London, 3. okt. o. Angleške vojske oblasti so odredile popolno demobilizacijo vseh pripadnikov vojske, ki so bili pozvani pod orožje.

Angleški opazovalci v Pragi

Praga, 3. okt. br. Danes je prispolo v Prago 30 angleških oficirjev, ki so določeni na angleške opazovale.

Kancelar Hitler kuje nove načrte Za ceno odpovedi pakta z Rusijo nudi Franciji pakt z Nemčijo

Berlin, 3. okt. o. Iz bližine kancelarja Hitlerja poroča, da izdeluje načrt za sklenitev nemško-francoske pogodbe o nemapadanju pod pogovom, da se Francija odpove pogodbi z Rusijo. Nemčija želi Rusijo popolnoma izolirati od Evrope. Nemška vlada bi predlagala francoski, da podpiše podobno izjavo, kakor sta jo podpisala na nenapadanju Hitler in Chamberlain v Monakovu. Prikupujejo, da bo francoska vlada na to pristala in podpisala podobno izjavo.

Chamberlain se bo sestal z Mussolinijem

London, 3. okt. br. Po pisanju angleških listov se bo min. predsednik Chamberlain v kratkem sestal z Mussolinijem, da ureniči angleško-italijanski pakt prijateljstva.

Italija forsira španski problem da bi čimprej prišlo do sporazuma z Anglijo

Rim, 3. okt. d. »Tribuna« in drugi italijanski listi izražajo upanje, da bo Chamberlain na enak način, kakor je z monakovskim izjavo otvoril pot k sodelovanju Anglije in Nemčije, v kratkem ratificiral in uresničil sporazum, ki je bil 15. aprila sklenjen med Italijo in Anglijo. V kolikor še predstavlja oviro špansko vprašanje, meni »Tribuna«, da bi se mogli ministrski predsedniki štirih velesil ponovno sestati in da bo monakovski sestanek predstavljal samo uvod celih vrst nadaljnjih koristnih sestankov, ki bi končno zagotovili evropsko ravnotežje in na ta način pospešili zaključitev sporazuma o španskem vprašanju.

»Piccolo« poudarja potrebo, da se Francija ravna po zgledu Anglije, ki je izrabila monakovski sestanek ter se brez odlaganja lotila ureditev svojih odnosov z Nemčijo, in se tako odzove pozivu bivšega francoskega pravosodnega ministra Levruja, da naj takoj prizna novi italijanski imperij in imenuje novega poslanika v Rimu, s čimer bi normalizirala svoje diplomatske odnose z Italijo. List izraža upanje, da bo šel Daladier po tej poti, ker se mu sedaj ponuja usodna prilika, da ustvari, kar je želel 1. 1933, ko je ob prilikli parafirjanju znanega paktu štirih zahteval v kategorični izjavi, naj Francija sklene poseben pakt z Italijo.

Italija svari pred pretiranim optimizmom

Rim, 3. okt. e. Italijanski politični krogi so skrajno rezervirani glede francoskega in angleškega mišljjenja, da bodo monakovski razgovori imeli tudi nadaljnje pozitivne posledice. Vplivni krogi trde, da so monakovski razgovori res ustvarili atmosfero, ki je ugodna za ureditev nekaterih rešitev na splošnem vprašanju. Toda zaenkrat je treba počakati, kakšno stališče bosta zavzela francoski in angleški parlament. Zato je upravičeno svariilo pred pretiranim optimizmom.

Maršal Avarešcu umrl

Bukarešta, 3. okt. o. Stari maršal rumunske vojske in član kronskega sveta maršal Avarešcu je snoti umrl v Bukaresti.

Nemško potniško letalo izginilo

Frankfurt, 3. okt. e. Od včeraj pogrešajo nemško potniško letalo na progli Frankfurt-Milan, ki ni prišlo na svoj cilj. Domnevajo, da je moralno letalo morda zanimalo. V letalu so bili trije člani posadke in deset potnikov.

Curitiba, 3. okt. e. V letalu na progli Curitiba-Montevideo je padlo letalo, ki je doseglo zraven v Grizoneškem kantonu.

Bitka z arabskimi vstaši

Haifa, 3. okt. AA. (Havas). Včeraj po-

pa odpravo težkih bombarderjev, težke artiljerije in uporabo strupenih plinov

Zadušnica za potopljene vojake

Beograd, 3. okt. br. Dopoldne je bila v cerkvi na Vračarju zadušnica za naše vojake, ki so se med svetovno vojno potopili z veliko francosko ladjo »Galias«, kar so tudi za ostale vojake, ki so med vojno postali žrtve morja. Zadušnici so prisostvovali zastopniki Nj. Vel. kralja, ministra za vojsko, patriarha Gavrila ter mnogi drugi odličniki.

Papež je posiljal novi češkoslovaški svoj blagoslov

Castel Gandolfo, 3. okt. AA. (Havas)

Papež Pij XI. je včeraj sprejel čsl. poslanika pri Vatikanu. V razgovoru o zadnjih dogodkih na češkoslovaškem je pa-

papež poudaril, da je ČSR doprinesla veliko žrtv za človeštvo, za idejo miru.

Dokumenti se je tudi zadnjega govora predsednika čsl. vlade generala Syrogega, v katerem je izjavil, da je Češkoslovaška pristala na monakovski sporazum. Papež

Moč, ki je ne more premagati surova sila

Svečana otvoritev razstave slovenske knjige od 1. 1918 do 1938

Ljubljana, 3. oktobra.
Ob navzočnosti neavdano številnih zastopnikov naše javnosti, je bila včeraj ob 11. odprtja razstava slovenske knjige od leta 1918. do danes. Goste je pozdravil predsednik Društva slovenških književnikov prof. dr. Fran Koblar. Njegov govor so poslušali navzoči s posebno pozornostjo.

Prof. dr. Fran Koblar je med drugimi izjavil: Z razstavo smo hoteli počasti ustanovitev naše narodne države in obudit spomin na tiste otočarske dni pred 20 leti, ko je duhovna in narvana sila našega naroda toliko dozorela, da je mogel izreči svojo voljo do popolne nepodložnosti in se svobodno odločil o svoji usodi. Nasproti telesni sili, ki tako rada premika in preureja podobo sveta, se hočemo razgledati v knjigo, v urejenega sveta, ki je ne more premagati nobena surova sila dokler kaj veljajo in kjer še veljajo osnovne človeške pravice narodov.

Ob teh razmerah in v tem občutku smo zorali slovensko knjigo, od leta 1918 do leta 1938. Statistika za ta čas ugotavlja okoli 12.000 najrazličnejših izdanj slovenskega tiska, leposlovnega, znanstvenega, verskokulturnega, gospodarskega in splošno poučnega značaja. Dobra četrtina vsega tega naj bi poudarila samo približno podobo velike celote.

Izbor nekaj nad 3000 knjig naj govorja danes nam samim in vsakomur, kako je naša narodna zavest, sproščena 1. 1918. raska, in naj pokaže, da je duhovna sila, položena v knjigo, prevzela vse plasti našega naroda, da mu daje vsegata, od preprostih navodil za njegovo življenje do najvišjih znanstvenih doganj in estetskih hotenj. Ta knjižni organizem, sicer razbran in ločen po družbenih in duhovnih nagnjenjih, vendar ubran v misel narodne celotnosti in svobodnosti, naj predstavlja na zunaj narod na sodobni višini, tistega, ki noče in ne more od svoje duhovne nepodložnosti nikamor nazaj. To je tisti stvaritevski duh, ki je vzdržal in množil slovensko knjigo po 1. 1918.

Ta čas se začenja s smrtno Ivana Čankarja, ki je izgorel v svojem sru in ljubezni. Bil je sodnik svojega časa in najčešči zgled pisateljskega žrtvovanja. Za njim so legli v grob drugi veliki tvojni duhovi starejše dobe, modri možje, ki so komaj še utegnili zaključiti svoje delo, da ga nam izroči celega. Številni spomini politikov in javnih delavcev pričajo, da je prav ta čas zatonila velika preteklost, v duhovni tvornosti dragocena, v delu zgledna in v zvestobi do svojega naroda neustrašljiva. Na njeno mesto je stopil mlad rod, nagnjen k preocenjevanju, nemiren in nestalen, manj potrežljiv in več zahtevajoč za svoje delo. Gledal je pred

Dve Molièrovi burkasti komediji

„Izsiljena ženitev“ v prevodu Jos. Vidmarja in „Ljubezen zdravnika“ v prevodu Otona Župančiča sta naši prav dobro predstavo in lepo uprizoritev

Ljubljana, 3. oktobra
Dvoje pikantnih drobtinic iz razkošnega banketa, ki ga je pripravil šolevštvo genialni kuhar, nesmrtni komediant in komedigraf Molière, dvoje malih poslastic, ki sta nam zdobili znova appetit in željo, da bi nam ponudili rajši njegove velike umetnine: Smešne precioze, Plemiča meščana, Namisljenega bolnika, Tartuffa, Skopuhu, Učence žene, Sovražnika človeštva in morda še kaj.

Saj smo imeli vselej poseben užitek, kadarkoli je iz časov nepozabnega velikega igralca in režisera Borisa Putjate prišla na naš oder Molièrova duhovita, zmernor živo žgoča komedija. Čeprav poročena v dobi od 1659 do 1673, je vsaka Molièrova igra sedanes polna oseb, misli in čustev, ki nas prepričujejo, da je ostalo človeštvo v svojih smešnostih, grešnostih in vrhninah neizmenjeno.

Molière ravnatelj, dramaturg, avtor in glavni igralec lastnega gledališča je moral napisati dolgo vrsto iger in igric za svoj repertoar. Iz življenja tedanje Francije in iz lastnih bridkosti, pa tudi komike bogatih doživljajev, je črpal svoje komedije, držec se vodilnega načela po klasičnem geslu »ridendo dicere verum«, med smehom povedati resnico. Tako je bičal ali pa se rogal, da je ljudi zabaval. Prizanala ni nobenemu stanu in smešil tako plemiče kakor meščane.

Tudi v neznatnih, a ljubkih dveh igričah, ki smo jih gledali prvič v soboto, se kruto roga filozofiskim domisljavcem in zdravnikom šarlantanom, pa zaljubljenim starcem, smesničnim rogonoscem, ki hočejo goljufati druge, a jih končno oslepiti celo lastni otrok. Vse te situacije, vse te figure, imenitne igralske lutke, so nam že znane iz prejšnjih velikih del. Tako nam novi igrači vžitec vsej duhovitosti satiri in tehnični umetnosti nista mogli zdobiti posebnega zanimanja, a so nas zadovoljili tem bolj — uprizoritev, oprema, dekoracije, zlasti pa nekatere igralske kreacije.

Vsem na čelu je stal Lipah, ki igra v obej igričah glavno vlogo, isto osebnost, Sganarella. V »Izsiljeni ženitevi« ga vidimo, kako tiči za mlado, razvipočko koketo Dornmeno. Ko pa jo tuje, kako izjavlja ljubimcu, da vzame starega Sganarella te zaradi denarja in v nadi, da bo kmalu umrl, bi se je red otrezel. Toda njen oče in brat ga brutalno prisilita, da mora izpolnit obljubo, zaroka zaključiti s poroko.

Tu uveljavlja Molière prastaro »komično pretepanje. Nam se seveda ta »komično« docela upira in ob nji občutimo, da je zastrelot neizbežna tudi v umetnosti. Kjer je vladala včasih navdušenost, se pojavila danes dolegače; ob čemer so se včasih krohotali, danes zdehamo.

Sganarella je v drugi igriici »Ljubezen zdravnika« oče Lucinde. Tu ga oslepari hči, ki ji pomaga Lizeta, služkinja, kakršne so bile baje v 17. veku in kakršnih poznamo že več iz drugih Molièrovih del. Tako je Sganarelle zmerom smešen osleparjenec. Kajpada sta obe igrači približno v stilu »smešnih precioz«, in so imeli zato naši

ejubljana, 3. oktobra.
Ob navzočnosti neavdano številnih zastopnikov naše javnosti, je bila včeraj ob 11. odprtja razstava slovenske knjige od leta 1918. do danes. Goste je pozdravil predsednik Društva slovenških književnikov prof. dr. Fran Koblar. Njegov govor so poslušali navzoči s posebno pozornostjo.

Prof. dr. Fran Koblar je med drugimi izjavil: Z razstavo smo hoteli počasti ustanovitev naše narodne države in obudit spomin na tiste otočarske dni pred 20 leti, ko je duhovna in narvana sila našega naroda toliko dozorela, da je mogel izreči svojo voljo do popolne nepodložnosti in se svobodno odločil o svoji usodi. Nasproti telesni sili, ki tako rada premika in preureja podobo sveta, se hočemo razgledati v knjigo, v urejenega sveta, ki je ne more premagati nobena surova sila dokler kaj veljajo in kjer še veljajo osnovne človeške pravice narodov.

Ob teh razmerah in v tem občutku smo zorali slovensko knjigo, od leta 1918 do leta 1938. Statistika za ta čas ugotavlja okoli 12.000 najrazličnejših izdanj slovenskega tiska, leposlovnega, znanstvenega, verskokulturnega, gospodarskega in splošno poučnega značaja. Dobra četrtina vsega tega naj bi poudarila samo približno podobo velike celote.

Izbor nekaj nad 3000 knjig naj govorja danes nam samim in vsakomur, kako je naša narodna zavest, sproščena 1. 1918. raska, in naj pokaže, da je duhovna sila, položena v knjigo, prevzela vse plasti našega naroda, da mu daje vsegata, od eno enega ponosu, kakor da bi bil hotel biti kdo boljši v narodni zavesti kot drugi. Nato danes zopet odgovarjam, da je samo eno ena kulturo slovenstvo, to je celo in samo eden lep in vreden smisel jugoslovenstva, to je enakovredno, ubrano sožitje in napredek vseh ustvarjajočih sil. Le tako ne bomo ohranili samo svojega naroda, ampak utrdili in povečali narvne sile naše državne skupnosti. V tej misli naj bi praznovali letošnji državni jubilej.

Po otvoritvi si je občinstvo ogledalo zelo okusno prirejeno razstavo. Popoldan je bil naval v veliko dvorano Trgovskega doma, kjer je razstava, tolik, da je ni bilo mogoče zapreti z 17. ura. Oton Župančič je zapisal v spisu »Slovenska knjiga 1918-1938«, ki ga je izdalo Društvo slovenških književnikov, sledče zlate besede:

Kadar segam na polico po starih knjigah, da bi se zatopil vanje, ne vprašujem, kakšne izme so reševalne, temveč kaško so odreševalne človeka: koliko je v njih srca in duha, resnice in modrosti. Ljubezeni in lepoti in luši. Samo to je sol, ki da je našemu delu neko trajnost, samo to je stvarnost, vredna pisateljevega napora. Tudi pričajoči knjige bodo nekoč stare: takrat bodo našla pri bralcu bodočnost tolklo milosti in spoštvovanja, kolikor bo v njih te stvarnosti in te soli.

Razstava bo odprtja do 12. oktobra vsak dan od 9. do 17. ure. Drevi ob 20. uri bo predaval dr. Anton Ocvirk v Trgovskem domu o slovenskem slovstvu od 1. 1918 do 1. 1938.

Ob navzočnosti neavdano številnih zastopnikov naše javnosti, je bila včeraj ob 11. odprtja razstava slovenske knjige od leta 1918. do danes. Goste je pozdravil predsednik Društva slovenških književnikov prof. dr. Fran Koblar. Njegov govor so poslušali navzoči s posebno pozornostjo.

Prof. dr. Fran Koblar je med drugimi izjavil: Z razstavo smo hoteli počasti ustanovitev naše narodne države in obudit spomin na tiste otočarske dni pred 20 leti, ko je duhovna in narvana sila našega naroda toliko dozorela, da je mogel izreči svojo voljo do popolne nepodložnosti in se svobodno odločil o svoji usodi. Nasproti telesni sili, ki tako rada premika in preureja podobo sveta, se hočemo razgledati v knjigo, v urejenega sveta, ki je ne more premagati nobena surova sila dokler kaj veljajo in kjer še veljajo osnovne človeške pravice narodov.

Ob teh razmerah in v tem občutku smo zorali slovensko knjigo, od leta 1918 do leta 1938. Statistika za ta čas ugotavlja okoli 12.000 najrazličnejših izdanj slovenskega tiska, leposlovnega, znanstvenega, verskokulturnega, gospodarskega in splošno poučnega značaja. Dobra četrtina vsega tega naj bi poudarila samo približno podobo velike celote.

Izbor nekaj nad 3000 knjig naj govorja danes nam samim in vsakomur, kako je naša narodna zavest, sproščena 1. 1918. raska, in naj pokaže, da je duhovna sila, položena v knjigo, prevzela vse plasti našega naroda, da mu daje vsegata, od eno enega ponosu, kakor da bi bil hotel biti kdo boljši v narodni zavesti kot drugi. Nato danes zopet odgovarjam, da je samo eno ena kulturo slovenstvo, to je celo in samo eden lep in vreden smisel jugoslovenstva, to je enakovredno, ubrano sožitje in napredek vseh ustvarjajočih sil. Le tako ne bomo ohranili samo svojega naroda, ampak utrdili in povečali narvne sile naše državne skupnosti. V tej misli naj bi praznovali letošnji državni jubilej.

Po otvoritvi si je občinstvo ogledalo zelo okusno prirejeno razstavo. Popoldan je bil naval v veliko dvorano Trgovskega doma, kjer je razstava, tolik, da je ni bilo mogoče zapreti z 17. ura. Oton Župančič je zapisal v spisu »Slovenska knjiga 1918-1938«, ki ga je izdalo Društvo slovenških književnikov, sledče zlate besede:

Kadar segam na polico po starih knjigah, da bi se zatopil vanje, ne vprašujem, kakšne izme so reševalne, temveč kaško so odreševalne človeka: koliko je v njih srca in duha, resnice in modrosti. Ljubezeni in lepoti in luši. Samo to je sol, ki da je našemu delu neko trajnost, samo to je stvarnost, vredna pisateljevega napora. Tudi pričajoči knjige bodo nekoč stare: takrat bodo našla pri bralcu bodočnost tolklo milosti in spoštvovanja, kolikor bo v njih te stvarnosti in te soli.

Razstava bo odprtja do 12. oktobra vsak dan od 9. do 17. ure. Drevi ob 20. uri bo predaval dr. Anton Ocvirk v Trgovskem domu o slovenskem slovstvu od 1. 1918 do 1. 1938.

Ob navzočnosti neavdano številnih zastopnikov naše javnosti, je bila včeraj ob 11. odprtja razstava slovenske knjige od leta 1918. do danes. Goste je pozdravil predsednik Društva slovenških književnikov prof. dr. Fran Koblar. Njegov govor so poslušali navzoči s posebno pozornostjo.

Prof. dr. Fran Koblar je med drugimi izjavil: Z razstavo smo hoteli počasti ustanovitev naše narodne države in obudit spomin na tiste otočarske dni pred 20 leti, ko je duhovna in narvana sila našega naroda toliko dozorela, da je mogel izreči svojo voljo do popolne nepodložnosti in se svobodno odločil o svoji usodi. Nasproti telesni sili, ki tako rada premika in preureja podobo sveta, se hočemo razgledati v knjigo, v urejenega sveta, ki je ne more premagati nobena surova sila dokler kaj veljajo in kjer še veljajo osnovne človeške pravice narodov.

Ob teh razmerah in v tem občutku smo zorali slovensko knjigo, od leta 1918 do leta 1938. Statistika za ta čas ugotavlja okoli 12.000 najrazličnejših izdanj slovenskega tiska, leposlovnega, znanstvenega, verskokulturnega, gospodarskega in splošno poučnega značaja. Dobra četrtina vsega tega naj bi poudarila samo približno podobo velike celote.

Izbor nekaj nad 3000 knjig naj govorja danes nam samim in vsakomur, kako je naša narodna zavest, sproščena 1. 1918. raska, in naj pokaže, da je duhovna sila, položena v knjigo, prevzela vse plasti našega naroda, da mu daje vsegata, od eno enega ponosu, kakor da bi bil hotel biti kdo boljši v narodni zavesti kot drugi. Nato danes zopet odgovarjam, da je samo eno ena kulturo slovenstvo, to je celo in samo eden lep in vreden smisel jugoslovenstva, to je enakovredno, ubrano sožitje in napredek vseh ustvarjajočih sil. Le tako ne bomo ohranili samo svojega naroda, ampak utrdili in povečali narvne sile naše državne skupnosti. V tej misli naj bi praznovali letošnji državni jubilej.

Po otvoritvi si je občinstvo ogledalo zelo okusno prirejeno razstavo. Popoldan je bil naval v veliko dvorano Trgovskega doma, kjer je razstava, tolik, da je ni bilo mogoče zapreti z 17. ura. Oton Župančič je zapisal v spisu »Slovenska knjiga 1918-1938«, ki ga je izdalo Društvo slovenških književnikov, sledče zlate besede:

Kadar segam na polico po starih knjigah, da bi se zatopil vanje, ne vprašujem, kakšne izme so reševalne, temveč kaško so odreševalne človeka: koliko je v njih srca in duha, resnice in modrosti. Ljubezeni in lepoti in luši. Samo to je sol, ki da je našemu delu neko trajnost, samo to je stvarnost, vredna pisateljevega napora. Tudi pričajoči knjige bodo nekoč stare: takrat bodo našla pri bralcu bodočnost tolklo milosti in spoštvovanja, kolikor bo v njih te stvarnosti in te soli.

Razstava bo odprtja do 12. oktobra vsak dan od 9. do 17. ure. Drevi ob 20. uri bo predaval dr. Anton Ocvirk v Trgovskem domu o slovenskem slovstvu od 1. 1918 do 1. 1938.

Ob navzočnosti neavdano številnih zastopnikov naše javnosti, je bila včeraj ob 11. odprtja razstava slovenske knjige od leta 1918. do danes. Goste je pozdravil predsednik Društva slovenških književnikov prof. dr. Fran Koblar. Njegov govor so poslušali navzoči s posebno pozornostjo.

Prof. dr. Fran Koblar je med drugimi izjavil: Z razstavo smo hoteli počasti ustanovitev naše narodne države in obudit spomin na tiste otočarske dni pred 20 leti, ko je duhovna in narvana sila našega naroda toliko dozorela, da je mogel izreči svojo voljo do popolne nepodložnosti in se svobodno odločil o svoji usodi. Nasproti telesni sili, ki tako rada premika in preureja podobo sveta, se hočemo razgledati v knjigo, v urejenega sveta, ki je ne more premagati nobena surova sila dokler kaj veljajo in kjer še veljajo osnovne človeške pravice narodov.

Ob teh razmerah in v tem občutku smo zorali slovensko knjigo, od leta 1918 do leta 1938. Statistika za ta čas ugotavlja okoli 12.000 najrazličnejših izdanj slovenskega tiska, leposlovnega, znanstvenega, verskokulturnega, gospodarskega in splošno poučnega značaja. Dobra četrtina vsega tega naj bi poudarila samo približno podobo velike celote.

Izbor nekaj nad 3000 knjig naj govorja danes nam samim in vsakomur, kako je naša narodna zavest, sproščena 1. 1918. raska, in naj pokaže, da je duhovna sila, položena v knjigo, prevzela vse plasti našega naroda, da mu daje

NE ZAMUDITE!

SKRIVNOST MAGINOTOVE ČRTE

Samo še danes in jutri ob 16., 19. in 21. ur. Vera Korene, Viktor Franceen

Napeta vohunška afera, ki se je godila v najmodernejši in tehnično najpopolnejši podzemeljski trdnjavi.

DNEVNE VESTI

— Obvezno socialno zavarovanje obrtnikov. Oni dan smo poročali o akciji obrtnikov, da bi tudi oni dobili obvezno socialno zavarovanje. Deputacija obrtnikov je zglasila pri ministru socialne politike in narodnem zdravju Dragiši Cvrtkoviču, ki je izjavil, da je osmutek uredbe o socialnem zavarovanju obrtnikov bas pri njem in da ga je že proučil. Minister je pripravljen na zahtevo trgovinskega ministra proučiti to vprašanje, tako da bi mogle obrtne zbornice in obrtnička združenja še to leto dobiti osmutek uredbe v izjavo. Končno redigirana uredba bi morala stopiti v veljavjo že v prvi polovici prihodnega leta in tako bi bilo rešeno tudi to vemo vprašanje naših obrtnikov.

Francosko-jugoslovanska kmetijska zbornica. V kmetijskem ministrstvu bo v ponedeljek 10. t. m. konferenca zainteresiranih ustanov, na kateri se bo obravnavalo vprašjanje ustanovitve francosko-jugoslovanske kmetijske zbornice. Nova gospodarska ustanova naj bi skupaj s francosko sekcijsko skrbijo za pogibijevanje gospodarskih stiskov med obema državama.

Din 78. — placate za Putnikov izlet v Trst dne 16. oktobra 1938.

— Jadranski brzovlak na češkoslovaško. V zvezi z izpremembami v našem železniškem prometu, ki so stopile v veljavno z današnjim dnem, bosta vozila mesta na vlaka št. 630 in 631, ki sta vozila doček iz Brezje do Zagreba in nazaj samo enkrat dnevno in sicer od Zagreba do Radeburga ter nazaj. Ker so nehalli voziti vse sezonski in izletni vlaki, je odpeljal v soboto tudi predzadnji jadranski brzovlak iz Splita odnosno Sušaka na češkoslovaško. Zadnji vlači bo vozil prihodnjo soboto, potem bo pa ta promet za letos ustavljen.

OBVESTILO.
IMAM ZOPET STARO TELEFONSKO
STEVIK 3-5-56. BOKAL ANTON,
PARKETI, LJUBLJANA, RESLJEVA 23.

— Unska proga bo pravdečno dograjena. Trgovinski minister ing. Kabaln je izjavil, da tvrdka Batignol ni zaprosila za podaljšanje roka za gradnjo unske proge in tudi če bi bila zaprosila, bi prometno ministrstvo na to ne bilo pristalo. Unska proga bo dograjena v določenem času.

— Gradnja novih parnikov v splitski ladjetničari. V splitski ladjetničari so začeli graditi dva manjša parnika za finančno kontrolo. Razen tega je dobila ladjetnica naročilo za zgraditev vojne ladje, ki bo nekoliko večja od »Dubrovnik«. Novo vojno ladjo začemo graditi v kratkem.

Sokoli! Posečajte in podpi-
rate Sokolski kino v Šiški!

— Blagovni promet z Nemčijo in češko-slovaško. Po uradnem obvestiju je ustavljen blagovni promet po Dunavu med Jugoslavijo, češkoslovaško in Nemčijo. Ze natovorjeni vlačilec so bili ustavljeni pri Novem Sadu, kjer bodo pšenico pretovorili v vagon in poslali naprej preko Budimpešte. Ker je ustavljen z Nemčijo vsak promet po vodi, pojde ves izvod in uvoz izključno po železnicah preko Madžarske, promet s češkoslovaško pa preko Rumunije.

— Motorna vlaka sta se vrnila v Italijo. Včeraj sta odpeljali iz Zagreba v Italijo dve kompoziciji motornih vlakov italijskih državnih železnic. Motorna vlaka je dala uprava italijskih železnic br. zplađeno na razpolago za dva meseca, da bi ju preizkusili, če so motorni vlaki prikladni za promet na naših železnicah. Vozila sta na progi Zagreb—Beograd in izkazala sta se zelo dobro, le da bi jih bilo treba nekoliko preurediti. Ni še padla odločitev ali bo naša železniška uprava naročila v Italiji take motorne vlake. Vsak motorni vlak (1 wagon) vlijeva 2.000.000 din.

KINO SLOGA — TEL. 27-30
ob 16., 19. in 21. uri
KOMPROMITIRANA NEVESTA
Odlčna in zabavna veseloigra.
Viktor de Kova, Maria Andergast,
Adela Sandrock.

— Samo dne 78, brez vsakega doplačila plačate pri Putniku za izlet v Trst dne 16. oktobra 1938.

— Navodila staršem ob vstopu otrok v srednjo šolo. Banksa uprava dravske banovine je poslala vsem staršem prvošolevcem črščnih in zasebnih srednjih šol v bankovini po en izvod »Navodil staršem ob vstopu otrok v srednjo šolo«. Navodila je rezervirana in izdal prostveni oddelek bankske uprave in staršem je bilo z njimi zelo ustrezeno.

— Cesta Split—Trogir dograjena. Te dni bo dograjena cesta Split—Trogir in 15. t. m. bo izročena prometu. Cesta je dolga 18 km in široka 8 m ter je v vsej dolžini betonirana.

Muslimani se ne smejo ženiti z nemškimi emigrantkami. Vrhovno serijatsko sodišče v Sarajevu je prepovedalo sklepajanje zakonskih zvez med muslimani in emigrantkami iz Nemčije. Zadnje čase je bilo sklenjenih več takih zakonskih zvez v špekulative svrhe, posebno zato, da so nemške emigrantke dobile naše državljance.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo deloma oblačno in spremenljivo vreme. Včeraj je deževalo skoraj po vseh krajinah naše države. Najvišja temperatura je znašala v Beogradu 27, v Splitu 25, v Dubrovniku 23, v Sarajevu 21, v Zagrebu in na Rabu 20, v Ljubljani 18,2, na Visu 18, v Mariboru 15,4. Davi je kazal barometar v Ljubljani 763,4, temperatura je znašala 12,2.

— Dva tihotapca ustreljena. Orožniki patrulja iz vasi Bratja pri Budu je začasila dva tihotapca tobaka, ki sta nosila v vredah nad 30 kg vtihotapljenega tobaka. Orožniki so jima tobak odvzeli. Tihotapca sta pa odšla v vas, poklicala kmete in napadla z njimi orožniki, da bi jim iztrgala tobak. V spopadu so orožniki rabiли orožje in ubili oboje tihotapce.

mokresom. Stražnik pa se je takoj posredil otresti se nasledina, ki je skušal zbežati, a ga je stražnik dohitel. Aretiranci je potem nekaj časa mirno korakali v stric stražnika, v Ročni dolini pa mu je ponovno skušal pobegniti, kar se mu tudi poti pot ni posrečil. Stražnik je medtem dobil pomoč, nakar so aretiranca spravili na stražnico. Nasilje je bil 35-letni delavec Mehmed Dolić, doma iz Velike Kladušice v cažinskom okraju. Dolića so danes zaradi javnega nasilstva in tativne izročili sodišču.

— **Ij Pretep v gostilni.** Včeraj ponoči so bili reševalci pozvani v neko gostilno na Viču, kjer je med pivci nastal preprič, ki se je kmalu razvil v hud pretep. Pretepeci so navali na tapetniškega pomotnika Tomaža Marinčiča, ki so ga pošteno obdelali s pestmi in palicami. Vsega pretepega Marinčiča so reševalci spravili v bolnico.

— **Ij Še dva ponesrečenca.** Včeraj ponoči je prišel v Pokopališki ulici v Mostah pod avtobus 31letnemu delavec Alojz Gazvoda, zaposlen v tovarni za klej in stanjuč v Tovarniški ulici 36. Čez Gazvodo sta šli obe kolesi, ki sta ga težko poškodovali na spodnjem životu. 13letni železničarjev sin Vinko Kogovšek iz Ljubljane pa se je včeraj na Ljubljanskem polju preveč približil ognju, ki so ga zakurili na neki njeni. Vneta se mu je obleka in je dobil hude opeklene po rokah in po nogah.

Iz Ljubljane

— **Ij Smrt uglednega trgovca in krojaškega mojstra.** V noči od sobote na nedeljo je pobrala bela žena uglednega ljubljanskega krojaškega mojstra, trgovca in posestnika na Aleksandrovi cesti 3, Jožeta Rojina. Pokojni je bil eden najvidnejših predstavnikov našega obrtništva, ki je vedno stremel za napredkom in ki je na napredki tudi veliko žrtval. Jože Rojina se je pred 60 leti rodil trdnim kmetiškim staršem v Zg. Siški in se po končani ljudski šoli izučil v mestu krojaške obroti. Po dovršeni učni dobi se je seli izpopolnjeval v stroki v inozemstvo ter se je mudil več let v Švici, Nemčiji in Angliji, kjer si je pridobil poleg strokovnega tudi znanja jezikov. Po povrnitvi je l. 1898 odpril lastni krojaški salon, ki je kmalu zaslovel daleč naokrog. Že nekaj let pred svetovno vojno je kupil lepo hišo na Aleksandrovi cesti, kjer je svojo delavnico še razširil. Zadnja leta je prepustil trgovino in obrt svojemu sinu, ki sedaj vodi podjetje. Pokojni je živel za svoj poklic, bil pa je vsekozi zaveden narodnik, ki je ob vsaki prilik podprt narodno stvar. Pogrebni plemenitega pokojnika bo danes popoldne ob 16. izveden hiši žalosti na Aleksandrovi cesti 3 na pokopališče k Sv. Križu. Jožetu Rojini bodo ohranjen blag spomin, žalujemši sinu in družini ter številnemu sorodstvu pa naše najiskrenje sožalje.

— **Ij Razstava Boris Kalina** je podaljšana do prihodnjega ponedeljka, na kateri opozarjam vse ljubljence likovne umetnosti. Včeraj si je razstavljena dela v Jakopčevem paviljonu ogledajo okrog 150 obiskovalcev. V tekodelu tednu naj vidi, ki razstavitev niso utegnili pogledati, izkažejo s svojim obiskom priznanje umetniku.

— **Ij France Dolinar** na zadnji poti. Včeraj popoldne se je zbrala pred hišo št. 11 na trgu Pred Škofijo ogromna množica ljudi, ki je spremila na njegovu zadnjo poti uglednega pokrovskoga mojstra Franceta Dolinarja. Po blagoslovitvah krste se je razvila proti Poljanam in dalje proti Sv. Križu dolg žalni sprevod, v katerem so bili zastopani vsi sloji prebivalstva, v posebno častnem stvari pa so spremili pokojnika na njegovih poslednjih poti zastopniki pokrovskih obrti, s predsednikom njihovega združenja g. Vidmarjem na čelu.

— **Ij Umrli so v Ljubljani** od 23. do 29. p.m. Brie Marija, roj. Šifrer, 44 let, žena kurijača pivovarne Union, Bučar Anica, 33 let, uradnica pošte direkcije, Brate Neža, 49 let, služkinja, Felicijan Marko Oskar, 4 mesece, sin elektrotehnika cest. žel. Indra Josipina, roj. Kalmus, vdova Prokop, 71 let, vdova zdravnika, Ileršič Marija, roj. Žagar, 73 let, vdova železničarja, Istenič Jožeta, roj. Grinščič, 74 let, vdova kroj. mojstra, V ljubljanskih bolnicih so umrli: Poglajen Ivana, 49 let, prosjakinja, nestalna bivališče, Tomšič Jože, 36 let, trg. sluga, Jenko Ivana, 64 let, kuharica, Peterlin Franc, 55 let, poseznik, Strajnek pri Ribnici, Resnik Marija, 24 let, hči hišarja, Nova Štitja pri Gor. gradu, Starika Marija, 45 let, zasebničica, Praproče, obč. Semič, Lap Mihail, 52 let, delavec, Menges pri Kamniku, Kotnik Franc, 36 let, poljski dñnar. Šmartno ob Paki, Marinček Anton, 58 let, lesni delavec, Planina, Čater Albin, 3 leta, hči dñnarja, Smlednik, Pintar Jera, 47 let, žena delavca, Brdo, obč. Javorje pri Škofiji Loki, Pintar Marija, 74 let, ušitkarica, Lovško brdo pri Poljanah, Strgar Franc, 42 let, cerkovnik, Rečica, sreč. Gornji grad, Borštnik Julija, 51 let, Šivilja.

— **Ij Gospod Stanko Prek**, znani kitaričar, ki je ponovno nastopal že v našem Radiu, bo prizadel drevi ob 20. v malih Filharmoničnih dvoranah kitarski solistični večer, in akterem bo izvajal 9 skladb različnih avtorjev svetovnih literatur. Kot uvod bo govor o umetniški vrednosti in zgodovinskem razvoju kitare. Govoril bo g. Josip Škaraf. Na večer opozarjam vse one, ki se zanimajo za igro na kitari. Vstopnice se dobre telkom dneva v knjižarni Glasbeno Matice, od pol 8. ure dajejo pa v veči Filharmoničnega poslopja na Kongresnem trgu. Začetek ob 20. uri.

— **Ij Sokol I Ljubljana-Tabor** obvešča svoje članstvo, da je preminil naš dolgoletni član brat Josip Rojina. Pogreb nepozabnega brata bo danes ob 16. uri iz hiše žalosti, Aleksandrova cesta 3 k Sv. Križu. Udeležba v civilu z znakom. Uprrava.

— **Ij Novodole državne srečke prodaja menjalnica Reicher & Turk.**

— **Ij Tramvaj ga je podrl.** Včeraj dopoldne je prišlo nasproti Anžičeve hiše v Podgori pri Št. Vidu do težje nesreče. Okrog 9. se je pred omjenjeno hišo nenadoma znašel pod tramvajskim vozom 75-letni občinski revec Janez Leben, ki ga je voz vsega krvavega odbil na cesto. Lebna, ki je hudo ranjen na glavi in pa na rokah, so prenesli ljudje na dvorišče Anžičeve hiše, nakar so telefonito obvestili reševalce. Ponesrečenega Lebna so nemudoma odpeljali v bolnico, kjer je izpovedal, da se je nalašč nastavil tramvaju samo zato, da bi prišel v bolniško oskrbo.

— **Ij Stražnika je napadel.** Včeraj popoldne je stražnik ustavil na Večni poti sumljivega moškega, ki je nosil pod suknjičem zavoj umazanega perla. Napovedal mu je aretacijo, ki se je na možak upril in se dejansko lotil stražnika. Zgrabil ga je za vrat, nakar sta oba padla v obcestni jarek, kjer se napadalci posrečili, da je trenutek nadvišal stražnika, potieknil nanj in mu odvzel pas s službenim sa-

ki pa je imel v zastavi njegovo kolo. Ker sta bila oba vinjena, sta se zaceteli prepričati, nazadnje sta pa fizično obračunala. Paul je grozil Ranjaku z ročno sesalko, kar je nasprotnika tako razburilo, da je potegnil mož in ga zabolel v hrbot. Stražnik je Ranjaku odvedel na policijo, dotim so Paula prepeljali v bolnico.

— **Ij Grozdni teden** se je pričel danes v Mariboru. Na Glavnem in Rotovškem trgu ter v posameznih šolah so prodajali mnogo grozdja po 3 din kg. Za ceneno grozje je bilo mnogo zanimanja in se je grozdje kar trgal zanjan.

— **Obrambne vaje** proti napadom iz zraka, ki bi morale biti v sredo, četrtek in petek 7. oktobra, so bile po nalogu kr. banske uprave preložene.

— **Podvig mlade služkinje.** Dr. Flis iz Farne vasi pri Prevaljah je pred dnevi sprejel v službo 18-letno Otilijo Jarc. Služkinja je opravljala prve dni svoje posole v redu, tako da so jo zaupali. Ko pa je dr. Flis s svojo družino odpotoval v Maribor po opravkih, so pustili služkinjo samo doma. Ob povratku pa je bil dr. Flis nemalo prezrečen, ko je našel stanovanje zaprto. Sosedje so pa dejali, da je služkinja odšla in da je ključ shranila pri nekem sosedu. Izkazalo se je, da je služkinja pobrala tevje, oblike in perilo službojalcu ter pobrgnila. Na mizi je pustila listek, na katerej je sporočila, da je neneča in da je šla v vodo ter da je ni treba iskati nikjer drugje kakor v Dravi. V kuhinji je bil gost dim, ki ga je povzročil likalnik na mizi. Miza je bila že precej zognjena in razbita. Dr. Flis je zavrnjal, da je počival na krovu, ki so za pobeglo služkinjo izdali tiralico, na podlagi katere je bila mlada Otilija v Mariboru izsledjena in aretirana. Pri zasiljevanju je Otilija svoje grehe priznala. Dejala je, da je ukradene predmete prodala nekemu moškemu. Pobegnila je radi tega, ker je pozabilo odklopiti električni tok za likalnik, ki je začagal mizo in se je zbalila posledic. Služkinja so zaprili in se bo moral zagovarjati pred sodniki.

Darujete za »Zvončkov« sklad

Iz Poljčan

— Iz občinske pisarne. Po nalogu tamške uprave odreja sreško načelstvo Maribor desni breg zatočeno zapora transnega prometa po državni cesti stev. 50 med Slov. Konjicami in Slov. Bistrico od 10. do vključno 15. oktobra. V tem času se vrši transnega prometa med Slov. Konjicami in Slov. Bistrico po banovinski cesti Slov. Bistrica—Poljčane—Zibe—Slov. Konjice. Zatočena zapora transnega prometa po državni cesti stev. 50 je potrebna zaradi gradbenih del pri polaganju novih cevi za trški vodovod v Slov. Konjicah. Dalje razglasa občinske urad, da se prodača sadja in grozdja na mariborskem trgu opozarja, da smoje prodajati sadje in grozdje samo tedaj, ko imajo svoje potrdilo o lastništvu in izvoru sadja. Brez tega dovoljenja se bo prodaja zabranila, sadje pa zaplenilo. — Slovenski Franc, rojen 22. junij 1870 v Unihšči stev. 1. občina Ponikva, pristojen v Modraču, sedaj Poljčan. — Čeprav je prišel v Maribor po opravkih, so pustili služkinjo samo doma. Ob povratku pa je bil dr. Flis nemalo prezrečen, ko je našel stanovanje zaprto. Sosedje so pa dejali, da je služkinja odšla in da je ključ shranila pri nekem sosedu. Izkazalo se je, da je služkinja pobrala tevje, oblike in perilo službojalcu ter pobrgnila. Na mizi je pustila listek, na katerej je sporočila, da je neneča in da je šla v vodo ter da je ni treba iskati nikjer drugje kakor v

Janko Čirič na zadnji poti

Iz življenja zaslужnega prosvetnega delavca in zavedenega, neustrašnega nacionalista

Gor. Radgona, 2. oktobra
Zopet se je odpril svež grob in vanj je le malo, žilav in jeklen, prosvetni in gošpodarski delavec, kakovšne rabi naša mesta. Ko večnemu počutju je bil v soboto 1. oktobra položen tuk, posestnik, gostilničar in kavarnar Janko Čirič, ki je podlegel zavratni bolezni, star 64 let. Številna udležba pri njegovem pogrebu je dokazala, kako prljubljen ter daleč naokrog znam in spoščovan je bil. Doma je bil pri Kapeli, torej pravi Prlek, družabnik, veseljak in dobrtnik kakršne so pač pleski, korenine. Ker je že v rani mladosti pokazal izreden posuh in nadarjenost v petju so ga dali starši v oglarsko šolo, kater je dovršil z odliko. Kot mlad organizator je nas opis svoje prvo službeno mesto v domači fari pri Kapeli pod župnikovanjem znan ga kanonika v biseromanski Martina Meška, ki je bil vse svoje življenje izrazit in neizprosen nacionalist ter je kot takega vzgojil tudi mladega organista Janka. Leta pa se je s hvalljeno spominjal svojega narodnega učitelja, pri katerem se je navzel narodne zavestnosti.

Izredne sposobnosti Janka Čiriča na glas nem polju so ga privedle za več let v Maribor, kjer je služboval kot stolni organizator takratnega škofa dr. Mihaela Našotnika organiziral med Slovenci pevske zbrane ter z istimi nastopal na raznih predstavah v mestu in okolici, dokler ni končno prišel v nemilost avstrofinskega škofa. Kot odločnemu nacionalistu mu ni bilo vč obstanka v mestu in odsel je zopet nazaj v svojo ožjo domovino v osrčju Slovenskih goric, ki so mu bile tako zelo pri srcu. Že pred vojno so je nastanil v Gornji Radgoni, kjer je nekaj časa siževal kot organizator, obenem pa vodil goščino in kavarno, ki je bila edini pravi slovenski lokal. Med vojno so se tu sesajali slovenski častniki in vojaštvo bivšega avstrofinskega 97. pešpolka iz Radgone k raznim zaupnim sestankom in posvetovanjem ter sta se zahajala tudi Meliher in Ukovit, ki sta padla med ostalimi 9 radgonskimi žrtvami v maju 1918.

Vojna tudi Janku ni prizanesla. Moral je k vojakom ter je več let služboval kot bolničar v bolnici v Radgoni pod vodstvom takratnega primarija in zagrizence drja Kamnikerja. Kot zaveden narodnjak je storil mnogo dobrega svojim sotropinom —

slovenskim fantom, ki so služili v Radgoni, in s katerimi z ramo ob rami je bil Janko neustrašen pionir naše svobode. Leta 1917, ko so bili časi za take ljudi, kar je bil pok. Janko, najbolj kritični, se je nekoč pri organiju v cerkvi celo držnil med ostalimi melodijami zaigrati rusko himno, za kar se je moral zagovarjati pred vojaško oblastjo.

Po vojni je upustil službo organista ter se posvetil intenzivnejšemu delovanju na narodnem polju. Vodil je številne pevske zbrane ter vzgojil mnogo pevcev. Bil je dolgoletni povodnja leta 1918 v Radgoni ustavnovanega pevskega društva Zora, s katerim je za časa zasedbe Radgone preredi lepo uspel prv slovenski koncert v dvorani tematikejno mestne hranilnice, kjer so se pele tudi razne njegove kompozicije narodnih pesmi. Bil je komponist ter je doselj sicer le malo njegovih del obelodanjenih kakor n. pr. med cerkevnimi pevskimi zbori dobro znani »requiem«, nadalje splošno znana narodna »Tam na vrtni grédi«, velik del pa bo odkrila še njegova zapeščina. Njegova dela je cenični tudi pok. Emil Adamčič, s katerim sta bila obsozna.

Na pobudo pokojnika je bilo v Gornji Radgoni ustavnovljeno po vojni, goščeno društvo Mura, katerega predsednik je bil vsa leta. Kakor že običajno vse pleske korenine, je bil tudi pok. Janko pravi družabnik ter se je kot tak udejstvoval zlasti pri vseh prigodnostih prilikah v vsem tuk. okraju. S svojo šegavostjo je znal spraviti vsako družbo v veselo razpoloženje. Njegovi najljubši sprehodi so bili vsa leta v lastne gorice na Politkem vrhu in ko mu je pred meseci postala ta pot prenaporna, je dejal, da so mu dnevi steti. In tako se je zgodilo. Ravne v času, ko po goricah prepeva črček ter vabi v trgovce, je legel k počitku Janko in njegov glas je utihnil za vedno. Izpolnjena mu je bila želja, da so ga na zadnji poti nosili pevci njegove šole, cerkevne obrede pa je opravil križevski dekan g. Weixl, s katerim sta bila dobra prijatelja ter sta se že davno pred smrto tako dogovorila.

Pred hišo žlosti mu je zapel moški zbor »Blagom mu«, pri cerkvi nato mešan zbor, ki je pel pokojnikovo kompozicijo »Človek glej«, nakar je zadonila poslednja pesem grud, ki so pribile padati na krsto, dokler ni kup svežega cvetja in vencev zgršči prepad. Podjetni Arabec je seveda pravočasno odnesel pete.

bratu podstarosti Rihu, načelniku br. Jenku, načelnici s. Severjevi in predsedniku gradbenega odbora br. Kochu.

Volitve nove uprave niso prinesle posebnih izprememb, saj so bili v društveno upravo izvoljeni skoraj vsi doseganjani njeni člani s starostjo br. Poharcem na čelu, ki je prevzel tudi mesto prosvetarja, le nekaj novih bratov je prišlo še v upravo. Po končanih volitvah se je br. starosta zavhalil za zaupanje in je pozval navzoče, da zlasti letos, ko bomo gradili dom, vse požrtvovalno in složno poprimejo za delo. Po nekaterih predlogih, ki jih je skupčina odobrila pri služljnosti, je bila vzorna sokolska skupčina zaključena s »Pesmijo sokolskih legij«.

Most je prodal

Zgodba o prodanem Eifflovem stolpu in marseillskem tramvaju, ponudenem naprodaj za mal denar, je bila že večkrat objavljena, kot legendă ali pa tudi kot političko poročilo. Nedavno se je pa pripetilo zopet nekaj, kar spada v poglavje takih zgodb. Nekeje v Arabiji je bil star zelenec most, ki je njegovo ogrodje tehtalo ved tisoč ton. Most so zelo malo rabili in to je privedlo Arabcu El. Hussim Ben Budjemu na srečo misel. Sedel je k mostu in čakal, da bi prisel mimo lepo obleten človek. Končno ga je dočakal. Mimoidomčem gospodu je ponudil naprodaj staro zeleno mostne konstrukcije za mal denar. Mož se je nasmejnil, pomisli, koliko tehta most in ga kupil.

Naslednjega dne je prišel s karavanom velbljodov in začel most podirati. V bližnjem mestu je bil že navezel stike s trgovci s starim zelenjem. En trgovec ju bil pa tako previden, da je opozoril policijo na to, da vozi nekdo iz puščave mnogo starega zelenega. Policia je uvedla preiskavo še pravočasno predno so bili porušeni zadnji zeleni stebri mostu, zgrajenega čez širok prepad. Podjetni Arabec je seveda pravočasno odnesel pete.

»Krčma zamaši, začepik«

V angleški naselbini Stretton, ležeči o takozvani severni cesti, stoji starodavna krčma čudnega imena »Ram Jam Inn«, kar bi se rekel na našem jeziku »Krčma zamaši začepik«. Če vprašate, kaj pomeni ta napis, vam povede domačini zanimivo zgodbo. V starici časih, ko so bili ljudje še zelo pravzorni, je prisel nekoga dane v to krčmo neznan popotnik. Pozeh, da bi rad ostal v njej nekaj dni. Poznalo se mu je že na prvi pogled, da je prepotoval mnogo sveta. Gostom se je takoj prikupil, ker je znal uganjati razne vragoljice. Tudi krčmarica je bila vse navdušena zanj, zlasti ko ji je obljubil, da ne zapusti njene krčme, dokler je ne nauči, kako se da iz enega soda črapati dvojno pivo, boljše in slabše. Ko je končno nekoga dane sklenil odpotovati, je odnesel vse svoje stvari k vratom, kamor naj bi prišel ponje vognik, sam je pa vzel pip in povabil krčmarico v klet, češ, da jih bo tam pokazal svojo coprnijo.

V kleti je navrtal sod piva na levi strani in dejel krčmarici, naj zamaši luknjico s palcem leve roke. Potem je navrtal sod z desne strani in dejel krčmarici, naj zamaši luknjico s palcem desne roke, on pa da skoči ta časgori po zamaški. Krčmarja tistega dne ni bilo doma, ker je bil odšel na sejmom v bližnje mesto. Ko se je proti včeretu vrnil, je našel svojo ženo v kleti, kako objema sod in tiči s palcem luknjico v njem, da bi ne iztekel pivo iz njega. Navrhjan gost jo je bil pa ta čas seveda že popihal, ne da bi poravnal načun. A krčma se imenuje posihmal »Krčma zamaši začepik«.

500 let stara grobnica

Angleški arheolog Emery iz Liverpoola je vodil znanstveno ekspedicijo v Egipt, ki je odkril na železniški postaji ob Nili v Badrascheinu okrog 5000 let staro grobničo, v kateri naj bi počivali zemski ostanki prvega historičnega egipčkega faraona Menes. Egipologji se že davno ukvarjajo z vprašanjem, kje je ta faraon pokopan. Menes je bil zgodovinski vladar, ki je živel okrog 3200 let pred Kristusom. O njem je znano, da je združil zgornji in spodnji Egipt v močno egipčko državo. On je baje tudi ustanovil mesto Memphis in dal osušiti prostrano ozemlje ter zgraditi v spomin na to dela svetišče, posvečeno bogu Ptahu.

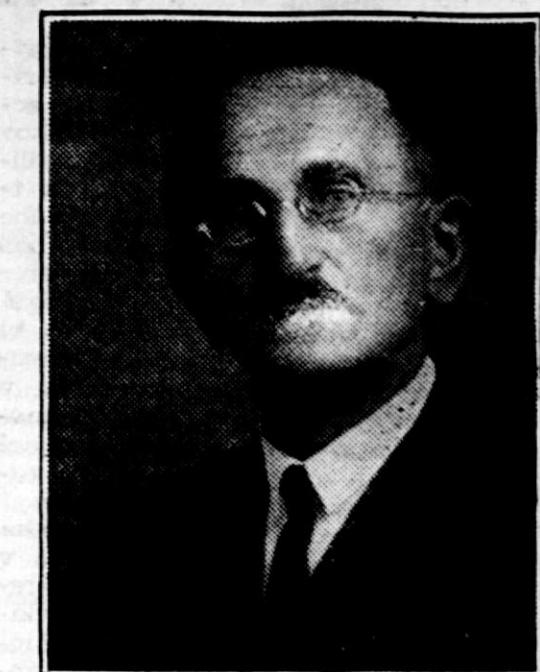
Arheolog Emery je odkril veliko grobničo in vsi znaki kažejo, da je bil tu pokopan faraon Menes. Na vseh najdenih predmetih je nameščen njegovo ime Grobniča obstaja iz 27 celic. V grobniči sami sta bila dva okostnjaka, najbrž kraljev in kraljic. Faraon Menes je postal baje žrtve nilskega konja. Učenjaki bodo skušali pojasnit vzkrik njegove smrti. Med mnogimi napisi v celicah pa niso našli nobenega, ki bi kaže na to, kako je faraon umrl.

Jeklene steklenice

Steklenice v navadnem pomenu besede so dokaj krhke, niso pa seveda krhke jeklene steklenice. Te se ne razbijajo tako hitro. Jeklene steklenice se rabijo za kondenzirane pline in navadno jim pravimo jekleni valjarji ali jeklene bombe. Zdaj, ko se vedno bolj uporabljajo tekoči ali kondenzirani plini za pogon tovornih avtomobilov, posebno v Nemčiji, izdelujejo vedno močnejše jeklene steklenice. Izdelujejo jih z posebno finega jekla in predno pridajo v promet, jih temeljito preizkusijo. Preizkusiti je treba, kolik pritisak preneso take steklenice, ne da bi počile. Mnoge preneso do 480 atmosfer pritiska, kar pomeni približno 5.000.000 kg na kv. m. Jeklene steklenice mečajo tudi z velike višine obtežene s 150 kg na tla, da se prepričajo, če so dovolj trdne. In steklenice to preizkusijo dobro prestanejo. Šele, če vrzemo tako obteženo steklenico iz višine 150 m, se bolj deformira. To preizkušanje dokazuje, da ni nobene nevarnosti, da bi jeklena steklenica v avtomobilu počila.

Trojni jubilej

Ljubljana, 3. oktobra
V svojem tihem in prijaznem poletnem domu v Šmarci pri Kamniku bo praznoval jutri g. Josip Christof, ustanovitelj in prvi direktor znanje ljubljanske privatne trgovske šole »Christofov učni zavod«, 75letnico rojstva in 55letnico matur. V tekocem šolskem letu pa je tudi minilo 35 let, od kar je ustanovil imenovani trgovski učni

čestitljivo starost in redek jubilej je dočakal čil in zdrav v krogu svojih otrok. K trojnemu jubileju slavljenec klicajo vsi njegovi nekdanji gojenčci in gojenke in vsi njegovi nekdanji sodelovalci: Se na mnoga srečna in vesela leta! Iskrenim čestitkom se pridružuje tudi naš list z najlepšimi željami v bodoče.

Iz Zagorja

Zivinski sejem bo v torek. Ker sta radi slinavke in parkljevke odpadla zadnja dva sejma, bo dogon živine večik, na kat opazujamo vse interese.

Vprašanje poštni direktor. Ze leta sem se ponavljajo pritožbe lastnikov radijskih aparativov nad nezobligimi motnjami po neblokiranih strojih in aparativih najrazličnejših vrst in kalibrov. Prizadeti so vložili že nešteto pismenih in celo osebnih intervencij, kar pa vse skupaj ni skoraj nič pomagalo. Zadnje čase so postale motnje že kar nezmočne, motilci z nekakšno posebno načlado motijo sprejem baš, kadar je kaj prav zanimivega po svetu. Dovolimo si vprašati poštno direktorju ali sploh more kaj storiti, da se ne samo pri nas, temveč tudi drugod napravi konec doseganemu stanju. Če more kaj opraviti, da ima torej to moč v rokah, kako naj označimo postopanje z radijskimi naročniki, ki pa morajo od svoje strani za piškavo poslušanje odiniti svoje prispevke? To je eno. Če pa direkcija nima moči o čemer dvomimo, zakaj tega ne pove, kajti v tem primeru si bo sleherni premilai dati denar za nakup radijskega aparata. In to je druga stran. Torej more ali ne more? Če more, zakaj more?

ZAHVALA

Za vse številne izraze sožalja in sočutja, ki smo jih prejeli pisemno in ustreno ob prerani smrti našega iskreno ljubljenega, nepozabnega soproga, očeta, starega očeta, brata in strica, gospoda

FRANCETA DOLENCA

Iesnega industrijalca

za poklonjene prenigne vence in cvetje se tem potom najtopleje zahvaljujemo.

Posebno se zahvaljujemo gg. šef-zdravniku primariju dr. Neubauerju in dr. Valiču, ki sta se z neizmerno požrtvovalnostjo ves čas bolezni zavzela zanj, č. sestri usmiljenki, č. duhovščini iz Preddvora, Škofje Loke in Stare Loke.

Zahvaljujemo se polnočtevilmu oficirskemu in podoficirskemu zboru z g. polkovnikom Markuljem na čelu. Prav prisrčno zahvalo izrekamo škofjeloškemu Sokolu za prekrasen sprejem in počasnitve v sokolskem domu, gorenjski sokolski župi in v njej včlanjenim društvom, deputaciji ljubljanskemu čestemu starostničemu dr. Murnikom na čelu. Obenem izrekamo zahvalo vsem gg. lovčem, gasilskim čtam ter drugim ustanovam in korporacijam, ki so se tako polnočtevilm udeležili pogreba. Posebna hvala vsem njegovim uslužbenecem, delavcem in voznikom, ki so se tako ganljivo in v obilnem številu poslovili od pokojnika. Zahvaljujemo se vsem gg. govornikom za prisrčne poslovilne besede, prevezem iz Preddvora in sokolskim pevci za v srcu segajoče žlostinke in slednji vsem njegovim številnim prijateljem in znancem, ki so dragega pokojnika spremilji na njegov poslednji dom.

ZALUJOČI OSTALL

Iztegnila je roko, da bi zadržala Sergeja.

— Mar vas ne more zadržati niti strah, da bi jo s tem odkritjem ubili? — je dejala trpko. — Kakšen človek pa ste, da imate tako malo srca in tako malo vesti?

Panin se je zasmjal.

— Vidite, koliko so vredne vaše grožnje, — je dejal, — in koliko se zmenim za nje. Prizanašajte mi z njimi v bodoče. Vprašujete me, kakšen človek sem. Takoj vam odgovorim na to vprašanje. Sem malo potrebljiv človek, ki nima rad, če kdo omejuje njegovo svobodo in ki hoče ostati gospodar v svoji hiši. Zapomnite si to prosim in ravnajte se po tem.

Pri teh besedah je planila gospa Desvarennesova pokonci. Prvotno je zadrževala svoje ogortenje strahu za svojo hčer, zdaj se pa ni mogla več premagovati.

— Tako torej? — je vzkliknila. — Vi hočete popolno svobodo. Razumem to! Blagorodno jo izrabljate. Ne dopuščate opazk? To je res udobješ. — V pravite, da ste gospodar v svoji hiši?... V svoji hiši? Toda povejte mi, kdo ste tu prav za prav, da zavzemate napram meni tako stališče? Komaj nekaj več kakor sluga. Zakonski mož na moje stroške!

Sergej, ki so mu žarele oči, je napravil strašno kretajo. Hotel je izpregovoriti, pa so mu ustnice drhile tako, da ni mogel spraviti iz sebe nobene besede. Iztegnil je roko in pokazal gospo Desvarennesovi na vrata.

65 dohitela. Največ ji je bilo ležeče na tem, da bi dohitela in izpolnila žensko skrbno zastrupljenega obrazca. Domnevala je, da je to Ivanka. Toda ženska je na vso moč hitela proti stranskemu drevoredu

Vsa zasopla se je moral gospa Desvarennesova ustaviti. Slišala je samo, kako so se zaprla vratit, na najete kočičje na koncu stezice. Izvoček je počnal konja proti mestu in odpeljal zaljubljeno gospo Desvarennesovi izpred nosa.

Nekaj časa je oklevala, potem se je pa odločila v dejala svojemu kočičaju.

— Domov!

Svoje trgovske opravke je odložila, pustila je za seboj Saint Cloud in prispeval v ulico Saint-Dominique nekaj minut za prinčem.

Odh